

BOGÁNC SÁRI ÉS SÜN BALÁZS

A 2. sz. Bodnár Gábor cs.cs. és a Boskola közös hírlevele

6. évfolyam – téli szám

Bizonyára észrevettétek, hogy mióta a korábbi főszerkesztő, Zita lányom elköltözött Bostonból elmaradt a Bogáncs Sári Boskola híreivel kiegészítve újra indul

Ebben a számban beszámolunk a kiscserkész őrsvezető képző táborról, amire nyáron 4-en mentek Bostonból; visszanezünk az évnyitó családi kenutúrára, amin a szülők is lelkesen résztvettek; elmeséljük a a Turul Raj szigeti tábori kalandjait, amit átéltek, hogy IV Béla koronáját megvédjék; meg, elolvassuk, hogy a király maga mit gondolt a kiscserkészeink őrsi kirándulásairól. Előre nézve a karácsony felé, a Mikulás ünnepségről is beszámolunk, meg még a mézeskalács sütést is megtanuljuk!

Ne feljtsétek el, hogy csapatunknak most már saját honlapja is van, ahol minden fontos információt és képet megtaláltok: <http://boston-cserkesz.org>. Izgatottan várjuk a cserkészkalandjaitokat megörökítő

-Polgár Zita

A TURUL RAJ A SZIGETI
KIRÁNDULÁS UTÁN:
OKTÓBER 2, 2011

Az első sikeres évtized ünneplése azért is fontos itt Bostonban, mert az előző - még a '70-es években itt működő magyar csapat, nem érte el ezt a kort... Most viszont jó kilátás van a talpon maradásra, hiszen a százfős csapatnak mára egy saját nevelésű erős őrsvezetői és segédtszti gárdája van, s így tizenkét őrben folyik az aktív munka. Az elmúlt tíz év alatt megszámlálhatatlanul sok kalandban, táborban, szavalóversenyen és egyéb eseményen öregbítettük csapatunk hírnevét. Gondoljunk csak a kalandos vízi csapattáborainkra, a helyi és nemzetközi jubileumi nagytáborokra, az akadályversenyekre, a tutajtáborokra, és még hosszan sorolhatnám. Megannyi élmény, megannyi új barát, és mindezt annak köszönhetjük, hogy tíz évvel ezelőtt egy maroknyi lelkes magyar a kis bostoni közösségünkől újjáélesztette az itteni cserkészéletet.

A KMCSSZ – a Külföldi Magyar Cserkész Szövetség – szabályai szerint, induláskor három próbaévnél kellett megelőznie a tényleges, immár hivatalos működést. A csapat talpon maradt, s ezt jutalmazták meg azzal, hogy számot és nevet kaphattunk – így lett 2-es számú Bodnár Gábor cserkészcsapat. A 2. számot előttünk már más, később megszűnt csapat is viselte. Eredetileg a budapesti Piarista Gimnáziumban indult el a 2. sz. BKG Cserkészcsapat, s ezt a számot használták később az Amerikába száműzött piarista atyák is a Buffalo közelében lévő Derby-i iskolájuk cserkészcsapata számaként. Nagy hagyományú szám tehát a 2-es, hiszen Magyarországon a piaristák Sík Sándor csapata viseli, a KMCSSZ-ben pedig mi.

A csapat névadóját, az 1996-ban elhunyt Bodnár Gábort idézve – aki a KMCSZ egyik alapítója és sok éven át elnöke volt – a cél: “A külföldi magyar cserkészek feladata kettős. Becsülettel dolgoznak azért az országért, amely befogadta őket, vagy ahol születtek. De éppúgy szolgálják a magyarságot is, amelyhez kultúrájuk, hagyományaik és családjuk köti őket.” Csapatpólónkon a felirat pedig: $Cs = E^2 + M^2$ az első magyar főcserkész, gr. Teleki Pál szavaira utal: a cserkész “emberebb ember és magyarabb magyar”. Erre törekedünk immár tíz éve, s ezt a mottót tartjuk a szemünk előtt a következő sok-sok tíz évben is.

Jó munkát, Fogarasi Miki, cst., és Gyurcsán Feri, cst.

II. fejezet: A körzeti döntő

Innen csak egy röpké 400 km-es út megtétele után már meg is érkezünk a Teleki Pál cserkészházhoz, ami New Jersey állam New Brunswick városában található. Itt zajlott ugyanis a KÖRZETI DÖNTŐ!

A sötét, esős idő ellenére majd' negyven cserkész, azok szülei, zsűritagok, egyéb segítők és néző gyűlt össze meghallgatni a cserkészek szavatait.

A szabályok szerint korcsoportonként és nemenként (azaz fiú-lány külön) az első három helyezett jut tovább a körzeti döntőbe. Ez nálunk úgy adódott, hogy a távolságból adódó logisztikai bonyodalmak ellenére is sikerült négy családnak képviselnie a bostoni csapatot: szavalt Fogarasi Kristóf, Fogarasi Bence, Khan Lilla, Juhász Andris, Mihajlovits Bálint, Mihajlovits Lili, Rácz Livia és Rácz-Kozuma Hanna.

A zsűribe is sikerült delegálnunk egy „bostonit”, így a zsűri tagjai az alábbiak voltak: Fischer Viktor cscst. (a zsűri elnöke, és egyben a szavalóverseny szervezője már sok-sok éve), Haber-Szabolcsi Éva (Bostonból), Juhász Imre (a New Brunswick-i Szent László templom lelkipásztora), Dr. Kerekes Judit, és Mezei Mária.

Annak ellenére, hogy a helyi csapat hazai pályán mindig bizonyos előnyt élvez (pl. nem egy négy-öt órás út után „esnek be szavalni”), a bostoni fiúknak sikerült elnyerni a dobogó legmagasabb fokát. Ehhez hozzájárult Fogarasi Kristóf első helyezése és Juhász Andris harmadik helyezése a 16-20 éves korcsoportban, valamint Mihajlovits Bálint harmadik helyezése és Fogarasi Bence remek szavata a 10-12 éves korcsoportban.

Bár a garfieldi 38.sz. Rozgonyi Cicelle lcscs. lánycsapata sok erős szavalóval lépett fel nagy létszámban, mi is nagyon büszkék lehetünk a bostoni magyar lánycsapatra Mihajlovits Lili, Khan Lilla és Rácz-Kozuma Hanna személyében, hiszen remekül teljesítettek és így a második helyet kaparintották meg. Ehhez nagymértékben hozzájárult Mihajlovits Lili első helyezése, aki megrendítően szavalt Reményik Sándor „Templom és iskola” című versét. A zsűriben különösen Juhász Imre atya hallgatta meg hatódva Lili szavatatát.

A felnőttek között a 21+ korcsoportban Rácz Livia Bostonból első helyezést kapott holtversenyben Pándi Árpáddal, a 7. sz. New York-i Erős Gusztáv cscs. parancsnokával, ami szintén hozzájárult a bostoni csapat kitűnő szerepléséhez.

GRATULÁLUNK !

Büszke lehet magára minden bostoni résztvevő. Külön dicséret illeti Khan Lillát, Rácz-Kozuma Hannát, Mihajlovits Bálintot és Fogarasi Bencét, akik a 10-12 éves korosztály képviselőiként az idén először vettek részt ilyen nagyszabású szavalóversenyen! Fontos megemlíteni, hogy ebben a korcsoportban összesen 18 versenyző volt négy csapatból. Többen is említették, hogy mindent összevéve Bostonnak volt a legerősebb csapata! Ehhez még megemlítjük Fogarasi Domos szavatatát, mert annak ellenére, hogy most más színekben versenyzett, azért mindenki tudta, hogy „nálunk nevelkedett”. A közönség jóízűen nevetett a kitűnően mondott Romhányi József „Marhalevél” című versén. Aki nem ismeri ezt a verset, mindenképpen keressen rá!

Hajrá Boston! Cserkésziesen mondva: jó munka volt!

Rácz Livia, fcs., Kiss Csilla és Gyurcsán Feri, cst.

Szabadság, szerelem, e kettő kell nekem

Beköszöntött egy új év! Alighogy véget értek a téli ünnepek, már a farsangi forgatagban, a tavaszi ünnepekről álmodoztunk. A márciussal ugyan még nem jött el a tavasz, de Rácz Líviával már összeállítottunk egy irodalmi és zenei műsort az 1948-as forradalom emlékére. Belefűztük a 166 évvel ezelőtti történelembe, a szép, ma is élő tradíciókat, népdalokat, verbunkos táncokat, verseket, színjátszást, magyar zongoradarabokat... és az emlékeket a 70-es évekből, amikor nem lehetett március 15-et szabad szívvel ünnepelni. A „Ha én rózsza volnék” című népdal feldolgozását énekelték azok a magyar Boskolás diákok, akik a mi gyermekeink, akikből már sokan itt születtek Amerikában.

Március 15-e nekem a legszebb ünnepe a magyar történelemnek, és egyben édesapám születésnapja is, aki mindig rajzolt nekünk huszárokat, akiknek gyönyörű lovaik voltak, és sokat mesélt a 48-as forradalmárokról, a márciusi ifjakról, Petőfiről, Jókairól, Táncsicsról.

Körülnéztem a Boskola ebédlőjében, úgy február végén és láttam megannyi 16, 17, 18 éves fiatal ifjút és leányt, és azt gondoltam titokban, hogy ők lesznek az idei márciusi ifjak, ők elevenítik majd meg azt a réges-régi pesti forradalmat és az egykori hősokeket!

Bizony nem volt egyszerű a szereplők verbuválása, de csak belepottyantak a hálónba kicsik is, nagyok is. Megígértük, hogy nem lesz nehéz. Persze jöttek önkéntesen is olyanok, akik szeretnek színészkedni, dalolni, muzsikálni. Készültek a tervek, szerveztük a próbákat, sok mindenre kellett gondolni: Ki legyen a zongoránál, ki legyen a táncos? Hol legyen a próba? Furulyások, versmondók, gitárosok, díszletek... Minden megoldódott, a megértő szülők elvállalták a magyar órák helyettesítését, és a színészeink száma is hétről hétre gyarapodott.

Próbáltam elhitetni a gimnazistákkal, hogy nekik kell most megmutatni a kicsiknek, hogy hogyan kell igazán jól eljátszani egy Petőfit, hogy kell mesélni a közönségnek, és hogyan kell a csodálatos muzsikával betölteni a nyolcszögletű kis fehér templomot. Ahogy Reményik Sándor is írja: „Ne hagyjátok a templomot. A templomot s az iskolát!”

Szabadság, szerelem, e kettő kell nekem

Az első próbán nehezen tárgalt a kör, szorosan egymás mellett álltak a diákok és hangjuk félénk és csendes volt. A „Pesti hírlap” segített, mindenkinél volt egy példány. A szövegük abban volt, csak fel kellett olvasni. De a rendezők állandóan változtatták a műsort; gyorsan egymás után születtek az újabb és újabb verziók.

Líviával forró dróton és SMS-ben, email-en tartottuk a frontot. Valaki lemondta, a másik beteg lett. Hol a francia zászló? Ki hozza a németet, és a magyart? Végül megszületett, a nyolcadik verzió, amit mindenki jónak talált. Közben Lívia megbetegedett és a hangja is elment. Volt egy kis riadalom emiatt, hiszen így ki fogja a népdalt énekelni? Hála az égnek még volt öt napja a gyógyulásra.

Március 12-én, fiammal, Dáviddal összeszedtük a szereplő fiatalokat és elmentünk Emeséhez, hogy a „Ha én rózsá volnék” című dalt megtanuljuk a gitárkísérettel. Emese, Gábor és Dávid gitároztak, mind „egy húron pendültek”. Szépen szólt a nóta az első, meleg tavaszi napon.

Dóri mindenkit megeztetett sajtos tésztával és mandarinnal, aztán a tinédzserek összebújtak és egy régi videót nézegettek, egy Boskolas farsangról, valamikor 2003-ból!

Michelle lányom kinyomtatta az egyetemen a márciusi ifjak arcképeit, én megrendeltem a piros és fehér rózsákat a Wilson farmról, és már mind nagyon izgultunk.

Eljött a reggel, a nap hétágra sütött. Bepakoltam a népviseleteket a lányoknak, 20 példányban a „Pesti hírlapot” és a díszleteket, majd elindultam a Boskolába. Odaérve záporozott a millió kérdés felénk: „mit vegyek fel?”, „hoztál mellényt?”, hová tegyem a zászlót?” Egész délelőtt ment a főpróba, kezdett tudatosodni bennük a koreográfia, a mozgás, a sorrend.

Eközben elkezdődött a szavalóverseny, ahol a zsűriben ültem. Azok a gyerekek, akik a műsorban részt vettek még kívülről meg is tanultak két verset erre a versenyre. Ha lúd, legyen kövér! Nem sajnálták rá az időt és az energiát. Mindannyian nagyon élveztek a szavalóversenyt, ráadásul a gyerekeknek bemelegítésként is tökéletes volt.

Novemberben két új kiscserkészt

**BENCZE
ANDRÁS**

Az olvasópróba is újra beindult

A cserkészlet folyamatosan megújulva igazodik a külföldi magyar gyereknevelés változó igényeihez. A magyar olvasástudás fontosságát felismerve, a KMCsSz többéves munkával egy új, Interneten található olvasási programot dolgozott ki. A próba anyaga hozzáférhető a www.kmcssz.org lapon "Olvasási Különpróba" címen. Otthoni olvasása és évközi elvégzése jó magyar nyelvi gyakorlást biztosít a cserkésznek és a próbák letétele előfeltétele a zöldnyakkendő és az őrsvezetői avatásnak. -KMCSSZ honlap

INDULÓ

BENCZE ANDRÁS
BENCZE KRISTÓF
FOGARASI BENCE
GYURCSÁN ROBI
ROHÁLY-MEDVED
MARCI
WALKER HANNAH

GYALOGLÓ

MEZŐ LEVENTE
DANCSHÁZY BOTOND
BODROG PATRICK
MÜLLER VICTORIA
OLLAND MARIE

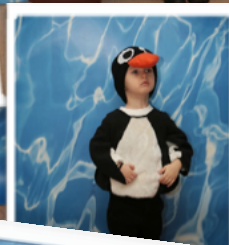
FUTÓ

VÁRAI BENCE
KHAN LILLA
VÁGTATÓ
FOGARASI DOMOS
SZÁRNYALÓ
ERDŐSY DÁNIEL

GRATULÁLUNK!!!

F A R S A N G - 2 0 1 4

TAVASZI SZÜLINAPOK:

ÁPRILIS: BENCZE KRISTÓF,
CAMPBELL LEX, CSONTOS
MIRA, DANCSHÁZY BALÁZS,
GYURCSÁN IZABELLA, KEKIS
DEMETRIOS, MIHAJLOVITS
LILI, MILLER TOMI, PITLIK
VIKI, RÁCZ-KOZUMA HANNA

MÁJUS: CSER DÁVID, GYURIS
BENCE, ECHANIZ ZSÓFI,
KOVÁCS OTTÓ, SÁNDOR
MARCI, TORONTÁLI LILLA

JÚNIUS: FODOR KARCSI,
GYURCSÁN ROBI, LABONTE
AYDEN, MÜLLER EMMA,
OLLAND MARIE

**BOLDOG
SZÜLINAPOT!!!**

Közeledő események és táborok

Kis és nagy cserkészek, szülők, vezetők!

Beköszöntött most már hozzánk is a hideg tél, de nem kell aggódni, mert szerencsére lesz bőven program. Egy hangulatos, énekes és játékos Kodály hétvégével kezdünk, majd visszatérünk a 13. századba és folytatjuk IV. Bélával a tatárok elleni küzdést a téli kiránduláson. Márciusban komolyabbra fordulnak a dolgok a házi és körzeti szavalóversenyekkel és a Magyar Bállal. Kérjük, tartsátok észben ezeket a dátumokat, hogy senki ne maradjon le a fantasztikus élményekről, amiket ezek a programok nyújtanak!

Verszínház: **Április 13**

Ez egy New Brunswick-ban tartott énektanítós, játékokkal teli, szobában tartott tábortúzzal, táncházzal, az Amerikai Magyar Múzeum meglátogatásával, furulya és népijáték tanulással fűszerezett hétvége. A program már 5 éves kortól fogad gyerekeket. A meghívólevél email-ben és a honlapon található. Fogarasi Mikinél lehet jelentkezni.

Cserkész vizsgák: **Április 12 és május 17**

Bár múlt évben sikeresen túléltek a hóban sátorozást, idén csak egy egynapos kirándulást tervezünk a Turul Rajnak. Több információt majd küldünk, ahogy közeledünk a dátumhoz.

Házi és körzeti szavalóversenyek: **Március 10 és Március 24**

Idén mi szervezzük a Körzeti Szavalóversenyt. Cserkésztestvéreink Washingtonból, New Jerseyből, és New Yorkból jönnek egy közös versszavaló vetélkedőre. A saját házi szavalóversenyünk (ahol mindegyik cserkészünk, kis és nagy, szavalhat) március tizedikén lesz. Akik pedig itt legjobban szavalnak, két héttel később a körzeti versenyen képviselhetik a bostoni csapatunkat. A szabadon választott verseken már most lehet gondolkozni; a kötelezőket hamarosan bejelentjük.

Magyar Bál a cserkészek javára: **Március 24**

Mindenkit szeretettel várunk a szavalóversenyt követő bálra a Needham Sheraton Hotelben. Több információ a postán jön, illetve a www.bostonmagyarbal.com címen található.

Hagyományőrző Nap

Már jónéhány évvel ezelőtt elgondolkodtam azon, milyen szép lenne egy a magyar hagyományokat, népszokásokat bemutató program beindítása. Először 2012 őszén sikerült megrendeznünk ezt a szép napot, amit reméltünk, hogy ezentúl évente egyszer megismételhetünk.

Az idei Hagyományőrző Napot november 2-án tartottuk Wellesley-ben, a Unitarian Universalist templomban. Az időjárassal szerencsénk volt, egy ragyogó napsütéses őszi reggelen kezdhettük meg az előkészületeket. A program sikeres megtervezéséhez és lebonyolításához sok-sok szorgos kézre volt szükségünk. Hála a segítőkész Boskolás szülőknek és diákoknak, nem kellett messze mennem segítségért. Mindannyian izgatottan vártuk már ezt a reggelt. Elsőként a tervezett népművészeti kiállítás felállításán dolgoztunk. A kölcsönkért tárgyak között régi csikós ostorok, kereplők, kolompok, több, mint 100 éves terítők és más egyéb értékes régiségek szerepeltek.

Természetesen a régi mesterségek, technikák bemutatásáról sem feledkeztünk meg. Az érdeklődő családok, gyerekek kilenc féle kézműves munka elkészítése közül válogathattak. (nemez, tojásírás, fakanálbaba készítés, mézeskalács dekorálás, agyagozás, fonás, bőrkulcstartó szegecselese, ragasztása, körmöcskézés, szalmafonás). Népviseleti divatbemutatót és táncbemutatót is láthattunk, amit a népi hangszerekkel való ismerkedés követett, majd egy kis közös táncolás.

Örömmel néztem a nagylányokat, milyen büszkén viselik a szebbnél szebb kézi himzésű népviseleti ruhákat. Már úgy tűnt, nem is akarják visszavenni hétköznapi ruháikat. Az egész picikék anyukáik, apukáik ölében ismerkedtek az újdonságokkal.

Kora délután végetért a mulatság. Fáradtan, de boldogan indultunk haza. A gyerekek örömteli mosollyal cipelték kezükben a sok munkával készített kincseiket.

A programot több, mint száz érdeklődő látogatta. Következő célunk, hogy jövőre már nem csak a magyar származású közönség részére is érdekes programot szervezzünk. Az idén sikerült egy pályázaton pénztámogatást nyernünk, így biztosak vagyunk abban, hogy a 2014-es Hagyományőrző Nap még színesebb lesz mint az eddigiek. Ezzel megvalósulni látszik az álmom, hogy egy remek új hagyományt indítunk az útjára a bostoni magyar közösség köreiben.

Varga Emese

Fotók: Badics Emese